

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38C/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118204464
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2118204464.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobkyne: V. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, zastúpená splnomocnencom: F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o vydanie veci, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Trnava dňa 23.05.2018 voči žalovanému domáha uloženia povinnosti vydať osobné motorové vozidlo zn. Š. Y., farba: B. V., evidenčné číslo: N., VIN číslo karosérie: C. (ďalej aj ako „motorové vozidlo“) s príslušenstvom a s technickým preukazom. Ďalej žiada, aby súd vyslovil, že žalovaný nemá nárok na náhradu nevyhnutných nákladov, ktoré vznikli v súvislosti so zaistením a úschovou osobného motorového vozidla a tiež, aby súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobu odôvodnila tým, že na základe výzvy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 02.10.2017, ktorá jej bola doručená dňa 18.10.2017, na uplatnenie nároku na vec v civilnom procese, žiada o vydanie rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť vydať motorové vozidlo, ktorého je vlastníčkou. Predmetné motorové vozidlo nadobudla na základe kúpnej zmluvy a pred jeho uvedením do prevádzky splnila všetky zákonom požadované náležitosti. Na predmetnom vozidle bola vykonaná aj kontrola originality. Motorové vozidlo bolo dňa 29.08.2016 zaistené políciou Českej republiky v súvislosti s trestnou činnosťou osôb nachádzajúcich sa v čase zaistenia v motorovom vozidle, ktorým vozidlo v dobrej viere požičala. O ich údajnej trestnej činnosti nemala žiadnu vedomosť. Následne bolo vozidlo uložené do úschovy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave na základe uznesenia ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017. Vyšetrením bolo zistené, že v motorovom vozidle boli použité súčiastky z iného motorového vozidla (konkrétne airbag vodiča, airbag spolujazdca a riadiaca jednotka airbagov), ktoré bolo odcudzené nezisteným páchatelom. O tom, akým spôsobom sa tieto súčiastky dostali do jej vozidla nemá vedomosť. K žalobe pripojila odborný posudok originality zo dňa 28.04.2010, objednávku na kontrolu originality zo dňa 28.04.2010, základný technický opis jednotlivito dovezeného vozidla zo dňa 30.04.2010, rozhodnutie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Nitre zo dňa 30.04.2010, úradný záznam Polície českej republiky zo dňa 31.10.2016, výzva Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 12.10.2017, uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 12.10.2017.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 24.10.2018 uviedol, že uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec, ČVS: Y.-XXXX/HC-C.-XXXX zo dňa 11.09.2009 bolo začaté trestné

stíhanie za prečin krádeže, nakoľko nezistený páchatel' dňa 11.09.2009 v obci F. C. odcudzil pred rodinným domom č. XX riadne uzamknuté a zabezpečené osobné motorové vozidlo zn. Š. Y., farba: B. V., EČV: S., M.: C., r. v. XXXX, čím mala majiteľovi vozidla p. J.. Q. C. vzniknúť škoda vo výške najmenej 6.000,- Eur, ktorá mala byť krytá poistením. Predmetné trestné stíhanie bolo uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec prerušené. Dňa 11.10.2016 bola Obvodnému oddeleniu Policajnému zboru Hlohovec oznámené Národnou ústredňou SIRENE Bratislava, úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Prezídia Policajného zboru, že osobné motorové vozidlo bolo dňa 31.08.2016 zaistené políciou Českej republiky v Brne. Osobné motorové vozidlo bolo stotožnené ako vozidlo odcudzené v zmysle uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec, ČVS: Y.-XXXX/HC-C.-XXXX zo dňa 11.09.2009, avšak malo odlišné EČV, a to N.. Na základe uvedených skutočností bolo uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec, ČVS: Y.-XXXX/HC-C.-XXXX zo dňa 27.10.2016 rozhodnuté o pokračovaní trestného stíhania. V priebehu vyšetrovania boli vypočuté viaceré osoby, pričom žalobkyňa, ktorá bola vypočutá ako svedkyňa dňa 05.01.2017 uviedla, že je vlastníčkou osobného motorového vozidla, ktoré mala nadobudnúť darovacou zmluvou od svojho otca, ktorý ho mal kúpiť v Anglicku. Rovnako bol vypočutý ako svedok p. J.. M. K., ako splnomocnená osoba za spoločnosť Kooperatíva poisťovňa, a. s., ktorý dňa 21.03.2017 uviedol, že spoločnosť Kooperatíva poisťovňa, a. s., dňa 24.11.2009 vyplatila za odcudzené osobné motorové vozidlo poistné plnenie vo výške 2.664,24 Eur poistencovi J.. Q. C., pričom toto bolo na základe poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, a preto si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 2.664,24 Eur. Zo záveru znaleckého posudku Č.: W.-K.-A.-Z.-XXXX/XXXX vyplýva skutočnosť, že do osobného motorového vozidla boli namontované viaceré súčasti, ktoré prechádzajú pátraním SIS. Trestné stíhanie bolo uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017 prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017 bolo osobné motorové vozidlo uložené do úschovy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, nakoľko si naň uplatnili nárok žalobkyňa a zároveň aj Kooperatíva poisťovňa a. s.. Výzvami Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017 boli žalobkyňa a spoločnosť Kooperatíva poisťovňa a. s. vyzvaní, aby si svoj nárok na osobné motorové vozidlo uplatnili v civilnom procese. Dodal, že o spornom práve na vec rozhoduje na základe určovacej žaloby výlučne súd v civilnom konaní, pričom úlohou orgánov činných v trestnom konaní je zabrániť nakladaniu s vecou až do objasnenia práva na ňu. V takom prípade sa vec ponechá aj naďalej v úschove a osoby, ktoré si na ňu robia nárok sa upozornia, aby si ho uplatnili v civilnom procese. Preto postup Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave nemožno označiť ako neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobkyne resp. ako zadržiavanie veci v rozpore s platným právom. Základným predpokladom žaloby na vydanie veci je, že iná osoba neoprávnená, t. j. bez právneho dôvodu zadržuje vec patriacu vlastníčkovi a súčasne ju odmieta vydať. Aktívna legitímácia patrí vlastníčkovi, pasívne legitímovaná je osoba, ktorá fakticky u seba má vec, ale nemá na to žiaden právne aprobovaný dôvod. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave však postupovalo v súlade so zákonom, teda Trestným poriadkom, keď zaistenú vec, teda osobné motorové vozidlo nevydalo žalobkyne, nakoľko vznikli pochybnosti o tom, či jej skutočne patrí. Žalovaného tak nemožno považovať za subjekt neoprávneného zásahu do práv žalobkyne, teda žalovaný nie je v spore pasívne vecne legitímovaným subjektom. Žalovaný zároveň poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 18C/94/2016-64 zo dňa 28.05.2018. Na základe uvedeného považuje žalobu žalobkyne za predčasnú, až bezdôvodnú. K vyjadreniu pripojil ako dôkazy unesenie OO PZ Hlohovec zo dňa 11.09.2009, uznesenie OO PZ Hlohovec zo dňa 27.10.2016, uznesenie ORPZ TT zo dňa 12.10.2017, výzvy zo dňa 12.10.2017.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 20.11.2018 namietala tú skutočnosť, že vydanie poverenia pre zamestnanca žalovanej bolo podané ešte pred podaním a doručením žaloby. Tiež považovala za neoprávnené stotožnenie vozidla Š. Y. N. s ukradnutým motorovým vozidlo Š. Y. S., nakoľko polícia Českej republiky pochybila, keď uviedla, že na jej aute (Š. Y. N.) došlo k zásahu do identifikátoru VIN a v skutočnosti ide o ukradnuté vozidlo Š. Y. S.. To konštatovanie polície Českej republiky spôsobilo, že v priebehu celého procesu vyšetrovania sa malo za to, že ide o ukradnuté vozidlo. V osobnom motorovom vozidla Š. Y. N. boli ale len namontované niektoré komponenty - súčasti z uvedeného kradnutého vozidla Š. Y.. Nebolo konštatované, že jej vozidlo by bolo kradnuté vozidlo, na ktorom boli pozmenené údaje VIN identifikátora. O tom ako sa predmetné kradnuté súčasti dostali do jej motorového vozidla nemá vedomosť, čo uviedla aj pri jej výpovedi na polícii. Jej vozidlo pred jeho uvedením do prevádzky prešlo riadnym schvaľovacím procesom a kontrolou originality. Vzhľadom na uvedené, je presvedčená,

že nejde o kradnuté vozidlo. Ďalej uviedla, že nemala vedomosť o tom, že by si nárok na predmetné vozidlo uplatňoval aj ďalší subjekt a to spoločnosť Kooperativa poisťovňa, a.s. O tomto sa dozvedela až základe uznesenia doručeného dňa 05.11.2018. Nespochybňuje výsledky vyšetrovania, ktorým sa zistilo, že v jej motorovom vozidle boli namontované komponenty z ukradnutého vozidla, pričom ich navrhla demontovať a vrátiť vlastníčkovi, čo by vyriešila dohodou medzi ňou a spoločnosťou Kooperativa poisťovňa, a.s.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 20.12.2018 uviedol, že poverenie zamestnancovi bolo vydané ešte pred doručením žaloby, nakoľko toto nebolo vydané len pre účely tohto súdneho konania, ale ako poverenia zamestnanca konať v plnom rozsahu za Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a za Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. V ďalšom zotrval na predchádzajúcich argumentoch.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 13.08.2020, na ktorom po prednesoch strán sporu vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Žalobkyňa na pojednávaní prostredníctvom splnomocneného zástupcu zotrvala na svojich doposiaľ prezentovaných skutkových tvrdeniach. Aktuálne je vozidlo zadržané žalovaným. Podľa jej názoru došlo k pochybeniu orgánov v českej republike, ktoré vozidlo stotožnili s iným kradnutým vozidlom. Počas trestného konania však bolo zistené, že vozidlo má originál VIN číslo a aj ostatné s tým súvisiace náležitosti, VIN číslo pozmeňované nebolo. Nerozporovala skutočnosť, že vo vozidle sa nachádzali súčiastky, ktoré zrejme boli z iného kradnutého vozidla. Vedomosť o tom, ako sa tieto súčiastky do vozidla dostali, nemôže zakladať predpoklad, že celé vozidlo je kradnuté.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú. Pričom ďalej argumentoval tým, že vo veci vyšetrovateľ postupuje podľa ustanovení Trestného poriadku, ktoré mu ukladá presne ako má postupovať. Preto aj v zmysle Trestného poriadku vydal dňa 12.10.2017 uznesenie, v zmysle ktorého predmetné vozidlo uložil do úschovy OR PZ v Trnave s odôvodnením, že na predmetné vozidlo si uplatnili nárok dva subjekty. Oba subjekty boli odkázané na uplatnenie svojho nároku v civilnom procese. Podľa aktuálnych informácií sa predmetné vozidlo stále nachádza v úschove OR PZ, pričom doposiaľ nebolo preukázané uplatnenie nároku v civilnom procese. Žiadna zo strán, ktoré boli odkázané na civilný proces, vyšetrovateľovi doposiaľ nepreukázala, že by si takýto nárok v civilnom procese uplatnili.

8. Z odborného posudku o kontrole originality vozidla zo dňa 20.04.2020 vyplýva, že vozidlo Š. Y. s VIN číslom C. vyplýva, že vozidlo je spôsobilé na premávku, bez chýb originality.

9. Z rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Nitre zo dňa 30.04.2010 vyplýva, že úrad uznal typové schválenie ES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu značky Š. Y. s VIN číslom C..

10. Z úradného záznamu Polície českej republiky, mestské riaditeľstvo polície v Brne zo dňa 31.10.2016 vyplýva, že dňa 29.08.2016 bolo orgánmi polície Českej republiky zaistené osobné motorové vozidlo Š. Y. N., s VIN číslom C., ktorého majiteľkou je žalobkyňa. Vozidlo bolo zaistené v súvislosti s trestnou činnosťou iných osôb, pričom odborným skúmaním zistili, že na vozidle došlo k zásahu do identifikátoru VIN a v skutočnosti sa jedná o odcudzené vozidlo Š. Y. s VIN číslom C., ktoré bolo ukradnuté v roku 2009 na Slovensku.

11. Z výzvy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave (ďalej len „OR PZ v Trnave“) zo dňa 12.07.2017 adresovanej žalobkyni vyplýva, že bola vyzvaná, aby si nárok na vec predmetné osobné motorové vozidlo uplatnila v civilnom procese na súde v lehote do 30 dní od doručenia upozornenia.

12. Z uznesenia OR PZ v Trnave ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017 vyplýva, že osobné motorové vozidlo zn. Š. Y. N. s VIN číslom C., ktoré bolo dobrovoľne vydané policajtovi na území Českej republiky a dňa 22.07.2017 prevzaté na území Slovenskej republiky príslušníkom policajného zboru ukladá do úschovy. V odôvodnení uviedli, že bolo zistené, že z osobného motorového vozidla zn. Š. K. Y., farby B. V. svetlej, evidenčného čísla S. VIN čísla karosérie: C., rok výroby XXXX boli vo vozidle zn. Š. Y., farby B. V., evidenčného čísla N. M. čísla karosérie: C. namontované tri diely, a to airbag vodiča, airbag spolujazdca a riadiaca jednotka airbagov. Z uvedeného vyplýva, že k vozidlu zn. Š. Y., farby B. V. B.,

evidenčného čísla N., VIN: C., rok výroby XXXX si uplatnili nárok žalobkyňa, ale zároveň aj spoločnosť Kooperativa poisťovňa a.s. z titulu náhrady škody. Preto pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94a Trestného poriadku a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v občianskom súdnom konaní.

13. Z výzvy OR PZ v Trnave zo dňa 12.07.2017 adresovanej spoločnosti Kooperativa poisťovňa, a.s. vyplýva, že bola vyzvaná, aby si nárok na vec predmetné osobné motorové vozidlo uplatnila v civilnom procese na súde v lehote do 30 dní od doručenia upozornenia.

14. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

15. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

16. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

17. Podľa § 21 ods. 1 a 9 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoPZ“), policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak. K vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

18. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Medzi stranami nebolo sporné, že osobné motorové vozidlo zn. Š. Y. s evidenčným číslom N. a s VIN číslom C. B.a nachádza v úschove OR PZ v Trnave na základe uznesenia OR PZ v Trnave ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017, pretože v danom prípade vznikla pochybnosť o vlastníckom alebo oprávnenom držiteľovi zaisteného motorového vozidla. Žalobkyňa bola prostredníctvom OR PZ v Trnave výzvou zo dňa 12.10.2017 odkázaná na uplatnenie nároku na predmetné osobné motorové vozidlo v civilnom procese. Takisto bola na uplatnenie nároku odkázaná aj spoločnosť Kooperativa poisťovňa, a.s.

20. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha vydania veci (osobného motorového vozidla) voči žalovanému - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, pričom, ako vyplýva z uznesenia OR PZ v Trnave ČVS: Y.-XXX/X-M.-C.-XXXX zo dňa 12.10.2017, na vozidlo si uplatnila nárok aj spoločnosť Kooperativa, a.s. Sporným preto je, kto je vlastníkom osobného motorového vozidla, nakoľko nárok na osobné motorové vozidlo si uplatňuje jednak žalobkyňa a jednak aj spoločnosť Kooperativa poisťovňa, a. s. Žalobkyňa netvrdila a ani nijak v konaní nepreukázala, že by došlo k určeniu, kto je vlastníkom predmetného vozidla.

21. Súd poukazuje na čl. 20 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo vlastníť majetok. Toto právo rovnako ako ostatné požíva ochranu. Vlastnícke právo, ako je vyjadrené v § 123 OZ, umožňuje vlastníkovi veci nakladať s ňou podľa vlastného uváženia, najmä ju držať, užívať, brať z nej plody a scudziť ju. Vlastník veci sa môže ochrany svojho vlastníckeho práva domáhať ochrany proti tomu, kto mu do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, môže sa domáhať vydania od osoby, ktorá ju neoprávnene zadržuje tzv. žalobou o vydanie veci („rei vindicatio“). Aby sa vlastník úspešne domohol ochrany poskytovanej vindikačnou žalobou musí v konaní preukázať svoje vlastnícke právo k predmetu sporu, k veci ktorá je predmetom vydania (aktívnu legitimáciu), ďalej musí preukázať, že vec sa nachádza u tretej osoby, resp. užíva ju tretia osoba (pasívna legitimácia) a že táto osoba zadržáva vec u seba (užíva ju) neoprávnene.

22. Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že doposiaľ nedošlo k určenie vlastníckeho práva žalobkyne k predmetnému osobnému motorovému vozidlu, ktorého vydania sa podanou žalobou domáha voči žalovanému, keď okrem žalobkyne si nárok na predmetné vozidlo v trestnom konaní uplatnila aj ďalšia osoba (spoločnosť Kooperativa poisťovňa, a.s.). Za takejto situácie nie je možné ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku vlastníckeho práva k vozidlu, nakoľko sporou stranou nie druhá osoba, ktorá si tiež uplatnila nárok na predmetné motorové vozidlo a ktorá v tomto konaní nemôže produkovať dôkazy za účelom preukázania svojho vlastníckeho práva k vozidlu alebo za účelom vylúčenia vlastníckeho práva k vozidlu. Nie je preto možné vozidlo vydať len jednému z nich bez toho, aby v súdnom konaní, vyvolanom medzi domnelými vlastníkmi vozidla (v konaní o určenie vlastníckeho práva alebo iného práva, v ktorom by žalobkyňa nemusela preukazovať naliehavý právny záujem, keďže by išlo o žalobu v zmysle zákonného zmocnenia) bolo určené, ktorý z nich je vlastníkom motorového vozidla (bližšie rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/218/2018-104 zo dňa 29.04.2020).

23. Pochybnosti o práve k zaistenej veci a veci uloženej do úschovy v zmysle § 21 ods. 1 a 9 ZoPZ totiž neodstraňuje policajný orgán samostatným dokazovaním (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.11.2003, sp.zn. 4Cdo 60/2003) a nemôže ich odstrániť ani súd v konaní o vydanie veci, pokiaľ nie je druhou stranou aj druhý domnelý vlastník vozidla. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že k podaniu takejto žaloby došlo a ani to, že dôvody na zaistenie veci a dôvody jej uloženia do úschovy pominuli, nie je možné predmetné vozidlo vydať žalobkyňi.

24. Za danej situácie je potrebné najskôr bez akýchkoľvek pochybností vyriešiť otázku vlastníckeho práva k predmetu sporu, ktorú súd v tomto konaní z vyššie uvedených dôvodov nemôže riešiť ako otázku predbežnú. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom č. 171/1993 Z.z. (§ 21 ods. 1 a 9), keď uložil predmetné motorové vozidlo do úschovy a z dôvodu pochybnosti o vlastníctve motorového vozidla odkázal žalobkyňu na civilný proces. Až v prípade ak by súd v civilnom procese právoplatne určil za vlastníka osobného motorového vozidla žalobkyňu a žalovaný by aj napriek tejto skutočnosti odmietol žalobkyňi osobné motorové vozidlo vydať prichádzala by do úvahy žaloba na ochranu vlastníckeho práva žalobkyne (žaloba o vydanie veci), keďže základným predpokladom žaloby o vydanie veci je, že iná osoba neoprávnene zadržuje vec patriacu vlastníkovi a súčasne ju odmieta vydať. Tu súd dodáva, že bez takéhoto určenia, keď je vlastnícke právo k predmetu úschovy sporné, nemôže subjekt žalovaný v tomto konaní osobné motorové vozidlo vydať.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal súd za to, že žaloba bola podaná predčasne, osobou, ktorá nie je v konaní aktívne vecne legitimovaná, keďže sporná otázka vlastníctva k predmetu vydania (osobné motorové vozidlo zn. Š. Y. VIN číslo karosérie: C.) doposiaľ nebola právoplatne vyriešená a túto nebolo možné riešiť v tomto konaní ako predbežnú. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako predčasne podanú.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

31. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení a § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si nárok na ich náhradu neuplatnil a ich priznanie ani nežiadal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.